

487а Я Є ВІВЦЯ ІСУСА

Zermalmtes Brot des Lebens

J. Köbner

G. W. Fink

1-4. Я є вів-ця І-су-са, Він - Пас-тир доб-рий

я всю-ди Ним хва-лю-ся, Він спо-кій дав свя-тий. Се-
 мій, з Ним вже не бо-ю-ся страж-дань в жит-ті зем-нім. Ме-
 в знак віч-но-го со-ю-зу Він дав За-віт Но-вий. Взяв
 я Ним од-ним кріп-лю-ся в до-ли-ні цій зем-ній. Ме-

-бе від-дав на му-ки, за ме-не постраж-дав, від віч-но-ї роз-
 -не Сво-є-ю кро-в'ю о-чис-тив від грі-хів, не-бес-но-ю лю-
 хліб, пе-ре-ло-мив-ши, між уч-ня-ми ді-лив і, з ча-ші з ни-ми
 -не Він за Со-бо-ю про-ва-дить в майбут-тя, до щас-тя і спо-

-пу-ки ме-не Він вря-ту-вав, ме-не Він вря-ту-вав.
 -бо-в'ю на-ві-ки о-жи-вив, на-ві-ки о-жи-вив.
 пив-ши, "Чи-ніть це й ви!" - зве-лів, "Чи-ніть це й ви!" - зве-лів.
 -ко-ю, до віч-но-го жит-тя, до віч-но-го жит-тя.